YVES BOT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2018. május 3.[1]

C-139/17. P. sz. ügy

QuaMa Quality Management GmbH
kontra

az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – 2868/95/EK rendelet – A korábbi védjegy jogosultja által előterjesztett felszólalás – Felszólalás benyújtására vonatkozó jogosultság – A korábbi védjegyoltalom új jogosultra történő átruházásának bejegyzésére irányuló eljárás – Részben elfogadhatatlan, részben megalapozatlan fellebbezés”

I. Bevezetés

1. A jelen ügy tárgya a QuaMa Quality Management GmbH társaság (a továbbiakban: fellebbező) által az Európai Unió Törvényszéke 2017. január 17-i QuaMa Quality Management kontra EUIPO – Microchip Technology (medialbo) ítélete (T-225/15, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2017:10) ellen benyújtott fellebbezés; a megtámadott ítéletben a Törvényszék elutasította a fellebbező által az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsának 2015. február 19-i, a Microchip Technology, Inc. (a továbbiakban: beavatkozó fél) és Alexander Bopp között folyó felszólalási eljárásról szóló határozatával[2] szemben benyújtott keresetet.

2. Fellebbezése alátámasztására a fellebbező két jogalapra hivatkozik, ezek alapja először a 207/2009/EK rendelet[3] védjegy lajstromozásával szembeni felszólás benyújtását szabályozó 41. cikke (1) bekezdésének megsértése, másodszor pedig e rendelet 8. cikke (1) bekezdése azon b) pontjának megsértése, amely meghatározza az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőség fennállásának feltételeit.

3. A Bíróság kérésének megfelelően jelen indítvány a fellebbezés első jogalapjának elemzésére szorítkozik.

4. Bár az iratok előzetes elemzése alapján úgy tűnik, hogy az első jogalap a beavatkozó fél felszólás benyújtására vonatkozó jogosultságával (a 207/2009 rendelet 41. cikke és a 2868/95/EK rendelet[4] 15–19. szabálya) kapcsolatos jogkérdést vet fel, a korábbi védjegyoltalom új jogosultra való átruházásának (a 207/2009 rendelet 17. cikke és a 2868/95 rendelet 31. szabálya) összefüggésében, e jogalap szövegének alapos vizsgálatából kitűnik, hogy a fellebbezőnek nem sikerült bizonyítania sem a Törvényszék elé terjesztett tények és bizonyítékok elferdítését, sem a megtámadott ítéletben foglalt téves jogalkalmazást.

1 Eredeti nyelv: francia.

2 R 1809/2014-4. és R 1680–2014-4. sz. egyesített ügyek.

3 A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.).

4 A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. kötet, 1. fejezet, 189. o.).

5. A jelen indítvány keretében tehát azt javaslom, hogy a Bíróság mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant utasítsa el a 207/2009 rendelet 41. cikkének (1) bekezdésének megsértésére alapított első fellebbezési jogalapot.

II. A jogvita előzményei és a Törvényszék előtti eljárás

6. A jelen jogvita előzményeit részletesen tárgyalja a megtámadott ítélet, amelyre itt most visszautalok.[5] A jelen indítvány megértéséhez szükséges lényeges elemek az alábbiak szerint foglalhatók össze.

7. A Törvényszék elé terjesztett keresetében a fellebbező két jogalapra hivatkozott.

8. Első jogalapja alátámasztása érdekében a fellebbező előadta, hogy a felszólalást el kellett volna utasítani, mivel azt a 207/2009 rendelet 41. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőn túl terjesztették elő. Amikor ugyanis a felszólalást benyújtották, nem a beavatkozó fél szerepelt a lajstromban a korábbi védjegy jogosultjaként, hanem az SMSC Europe GmbH. Mivel a beavatkozó fél a felszólalási határidő lejártáig csak egy név- és címváltozási kérelmet nyújtott be, az átruházás bejegyzése iránti kérelmet pedig nem, így nem volt jogosult arra, hogy a 207/2009 rendelet 17. cikkének (7) bekezdése és 41. cikkének (1) bekezdése alapján felszólást nyújtson be. Ezenkívül a fellebbező előadta, hogy a név- és címváltozási kérelmet az EUIPO nem minősítheti át az átruházás bejegyzése iránti kérelemnek, ahogyan ezt az is alátámasztja, hogy a felszólalási osztály az első kérelmet eredetileg elutasította, és a beavatkozó fél egy második kérelmet nyújtott be.

9. A Törvényszék elutasította ezt a jogalapot.

10. A Törvényszék a megtámadott ítélet 18–27. pontjában felidézte azokat az elveket, amelyek a felszólalási eljárás alapját képezik, valamint az átruházás bejegyzése iránti kérelem benyújtásához előírt feltételeket. Mindebből az ezen ítélet 29. pontjában, a 207/2009 rendelet 17. cikkének (7) bekezdésében és 41. cikkének (1) bekezdésében szereplő rendelkezésekre hivatkozva azt a következtetést vonta le, hogy a felszólalás benyújtására azzal a feltétellel jogosultak a lajstromba jogosultként még be nem jegyzett jogutódok, akikre a korábbi védjegyet már átruházták, hogy az EUIPO-hoz beérkezett az átruházás bejegyzése iránti kérelmük.

11. Megállapítva, hogy a beavatkozó fél ténylegesen orvosolta a név- és címváltozási kérelem formájában benyújtott bejegyzés iránti kérelmet érintő hiányosságokat, továbbá az EUIPO által előírt határidőben előterjesztette a felszólalás benyújtására való jogosultságát alátámasztó igazolást, a Törvényszék ezt követően a megtámadott ítélet 35. pontjában megállapította, hogy a korábbi védjegy jogosultjának név- és címváltozási kérelmét a 207/2009 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének szerint előírt határidőn belül nyújtották be, figyelemmel e rendelet 17. cikke (7) bekezdésének és a 2868/95 rendelet 31. szabálya (1)–(6) bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezéseire.

12. A Törvényszék elutasította a fellebbező azon érvét, amely szerint a név- és címváltozási kérelmet nem lehetett átminősíteni az átruházás bejegyzése iránti kérelemnek, úgy ítélve meg a megtámadott ítélet 37. pontjában, hogy az EUIPO nem indulhat ki kizárólag a kérelem formai címéből, tartalmának figyelembevétele nélkül. E tekintetben a Törvényszék mindenekelőtt rámutatott a megtámadott ítélet 38. pontjában, hogy a 207/2009 rendelet és a 2868/95 rendelet egyik bekezdéséből sem következik, hogy a megfelelő formanyomtatvány használata elengedhetetlen előfeltétele a kérelem érvényességének. Ezt követően a megtámadott ítélet 39. pontjában megállapította, hogy a beavatkozó fél által benyújtott név- és címváltozási kérelemből egyértelműen kiderült, hogy az a korábbi védjegyjogosult személyében bekövetkező változásra irányul. Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet

5 Lásd a megtámadott ítélet 1–12. pontját.

40. pontjában úgy ítélte meg, hogy az, hogy a felszólalási osztály két különböző számon iktatta a két kérelmet, egyáltalán nem hat ki arra a megállapításra, amely szerint az EUIPO, annak egyértelmű tartalmára tekintettel jogszerűen kezelte úgy a név- és címváltozási kérelmet, mint az átruházás bejegyzése iránti kérelmet.

13. A Törvényszék e körülményekre figyelemmel ítélte meg úgy a megtámadott ítélet 41. pontjában, hogy az EUIPO nem követett el hibát, amikor a név- és címváltozási kérelmet úgy értelmezte, mint a 207/2009 rendelet 17. cikke (7) bekezdésének értelmében vett átruházás bejegyzése iránti kérelmet.

14. A megtámadott ítélet 42. pontjában a Törvényszék ezt követően úgy döntött, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy az alapügyben nem került sor a 207/2009 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének megsértésére, mivel a beavatkozó fél jogosult volt arra, hogy 2013. április 9-én felszólalást nyújtson be, és azt az előírt határidőn belül nyújtotta be.

15. A második jogalap alátámasztása érdekében a fellebbező előadta, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsa megsértette a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor nem értékelte megfelelően az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőséget.

16. A fellebbező által az érintett vásárlóközönség meghatározása, a szóban forgó megjelölések összehasonlítása és az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőség értékelése kapcsán a fellebbező által megfogalmazott kifogások vizsgálatát követően a Törvényszék elutasította e jogalapot.

III. A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

17. A Bíróság Hivatalához 2017. március 17-én benyújtott beadványával a fellebbező fellebbezést nyújtott be, amelyben azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és az ügy érdemben való eldöntésének keretében helyezze hatályon kívül az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2015. február 19-i határozatát. E fellebbezés két jogalapon nyugszik, amelyek először a 207/2009 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének megsértésén, másodszor pedig e rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén alapulnak.

18. Az EUIPO azt kéri a Bíróságtól, hogy egyrészt utasítsa el a fellebbezést, mivel az teljes egészében megalapozatlan, másrészt pedig kötelezze a fellebbezőt a költségek viselésére.

19. A beavatkozó fél szintén azt kéri a Bíróságtól, hogy egyrészt utasítsa el a fellebbezést, mivel az teljes egészében elfogadhatatlan, másrészt pedig kötelezze a fellebbezőt a költségek viselésére.

IV. Az első, arra alapított jogalap elemzése, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 41. cikkének (1) bekezdését

20. Első jogalapjával a fellebbező lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a 207/2009 rendelet 41. cikkének (1) bekezdésében rögzített feltételekre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a beavatkozó fél ténylegesen jogosult volt arra, hogy 2013. április 9-én felszólalást nyújtson be. A fellebbező közelebbről úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen indult ki abból a megközelítésből, hogy ebben az időpontban a beavatkozó fél a védjegyjogosult személyében bekövetkező változás bejegyzése iránt helyes kérelmet terjesztett elő, és ennek során kizárólag a formanyomtatványt illetően tévedett.

21. E jogalap úgy értelmezhető, mint amely két kifogáson alapul.

22. Első kifogása alátámasztására a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elferdítette az elé terjesztett tényeket és bizonyítékokat, és különösen a beavatkozó fél által 2013. április 9-én benyújtott név- és címváltozási kérelmet, valamint az EUIPO által a beavatkozó félhez címzett, a részére 2013. április 15-én megküldött levélben megfogalmazott felhívást.

23. Második kifogását alátámasztandó a fellebbező ezenkívül úgy véli, hogy a Törvényszék tévedett, amikor azt állította, hogy a „Recordal application" (bejegyzési kérelem) című formanyomtatvány benyújtása megfelelő igazolásként szolgált arra, hogy a korábbi védjegyet új jogosultra ruházták át.

A. A Törvényszék elé terjesztett tények és bizonyítékok elferdítésére alapított első kifogásról

1. A felek érvei

24. A fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elferdítette az elé terjesztett tényeket és bizonyítékokat, és különösen a beavatkozó fél által 2013. április 9-én benyújtott név- és címváltozási kérelmet, valamint az EUIPO által a beavatkozó félhez címzett, a részére 2013. április 15-én megküldött levélben megfogalmazott felhívást.

25. A beavatkozó fél által 2013. április 9-én benyújtott név- és címváltozási kérelmet illetően a fellebbező előadja, hogy azt nem lehetett átruházás bejegyzése iránti kérelemnek átminősíteni, mivel az utóbbit új kérelemként kezelték. Az EUIPO ugyanis 2013. július 9-én elutasította a név- és címváltozási kérelmet, amelyet ezenkívül az SMSC Europe tizennégy védjegyének összességére vonatkozott, és az átruházás bejegyzése iránti későbbi kérelemnek csak a felszólalás benyújtására nyitva álló határidő lejárta után adott helyt, amint az kitűnik az EUIPO által a beavatkozó félnek 2013. június 19-én küldött levélből, amelyben az kiemelte, hogy az átruházás bejegyzése iránti kérelem 2013. június 14-én kelt.

26. Az EUIPO által 2013. április 15-én a beavatkozó fél részére küldött levelet[6] illetően a fellebbező előadja, hogy a Törvényszék elferdítette e levelet, amikor úgy ítélte meg, hogy az EUIPO ebben az összefüggésben arra hívta fel a beavatkozó felet, hogy „töltse ki a megfelelő, az átruházás bejegyzése iránti kérelemre vonatkozó formanyomtatványt".[7] A fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen ismertette az alapügy tényállását, amikor azt állította, hogy az EUIPO határidőt írt elő a beavatkozó fél részére, „hogy terjesszen elő igazolást a felszólalás benyújtására való jogosultságát illetően, valamint hogy orvosolja az átruházás bejegyzése iránti kérelmét érintő szabálytalanságokat".[8] A fellebbező szerint ugyanis az EUIPO valójában csak azt jelezte a beavatkozó fél részére, hogy „úgy tűnik", hogy a jogosult személye, nem pedig a bejegyzett jogosult neve és címe változik, és felhívta arra, hogy ezzel kapcsolatosan terjesszen elő „észrevételeket". A fellebbező szerint ily módon az EUIPO nem volt biztos abban, hogy milyen módon kell kezelni a név- és címváltozási kérelmet.

27. A Törvényszék tehát jogellenes módon túlzottan kiterjesztően értelmezte az EUIPO által megfogalmazott felhívásokat.

28. Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja valamennyi említett érvet.

2. Értékelés

29. Úgy vélem, hogy az első kifogás elfogadhatatlan, figyelembe véve a Bíróság által a fellebbezés keretében folytatott bírósági felülvizsgálat jellegét és terjedelmét.

6 A fellebbező a 2013. április 14-i levélre hivatkozik. Az alapügy tényállásából kitűnik, hogy e levelet 2013. április 15-én küldték.

7 Ez az értékelés a megtámadott ítélet 31. pontjában szerepel.

8 Ez az értékelés a megtámadott ítélet 32. pontjában szerepel.

30. Az állandó ítélkezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése, valamint az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése értelmében a fellebbezést jogkérdésekre kell korlátozni, és olyan jogalapokra lehet alapozni, amelyek a Törvényszék hatáskörének hiányára, a Törvényszék előtti eljárás szabálytalanságára vagy pedig az uniós jognak a Törvényszék általi megsértésére vonatkoznak. Főszabály szerint tehát kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel arra, hogy egyrészt a tényállást megállapítsa – kivéve azt az esetet, ha megállapításainak tárgyi pontatlansága az elé tárt iratokból kitűnik –, másrészt pedig a tényállást értékelje. Ebben az összefüggésben az EUMSZ 256. cikk értelmében a Bíróság kizárólag az említett tények jogi minősítését és az abból a Törvényszék által levont jogkövetkezményeket vizsgálhatja felül. [9]

31. Így a Bíróságnak nincsen hatásköre a tényállás megállapítására, illetve főszabály szerint a Törvényszék által a tényállás alátámasztásaként elfogadott bizonyítékok vizsgálatára. Amennyiben ugyanis a bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, valamint az általános jogelveket, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonít. A tények értékelése tehát – feltéve, hogy nem e bizonyítékok elferdítéséről van szó – nem minősül a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek. [10]

32. Amennyiben valamely fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette az elé terjesztett tényeket és bizonyítékokat, a Bíróság bírósági felülvizsgálatot folytathat.

33. Elferdítés akkor áll fenn, ha a fennálló tények és bizonyítékok értékelése nyilvánvalóan tévesnek tűnik, mivel a Törvényszék, a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint „nyilvánvalóan túllépte [az] észszerű [értékelés] határait” [11]. Az ilyen elferdítés bizonyítása érdekében a fellebbező tehát nem szorítkozhat arra, hogy a Törvényszék által elfogadottól eltérő értelmezést javasol, hanem pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által állítólagosan elferdített elemeket, és bizonyítania kell azokat az értékelési hibákat, amelyek megítélése szerint ehhez az elferdítéshez vezettek. Az ilyen elferdítésnek végül nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és az előterjesztett bizonyítékok újbóli értékelése vagy új bizonyítékok felhasználása.

34. Ezen elvek és ezen ítélkezési gyakorlat alapján az első kifogás álláspontom szerint nem fogadható el.

35. A fellebbező vitathatatlanul egyértelműen megjelöli azokat a körülményeket, amelyeket álláspontja szerint a Törvényszék elferdített, vagyis a beavatkozó fél által 2013. április 9-én benyújtott név- és címváltozási kérelmet, valamint az EUIPO által a beavatkozó félhez címzett, a részére 2013. április 15-én megküldött levélben megfogalmazott felhívást. Mindazonáltal a fellebbezőnek nem sikerült bizonyítania e körülmények elferdítését, mivel az általa felhozott érvek álláspontom szerint nem elegendőek annak bizonyításához, hogy a Törvényszék a Bíróság ítélkezési gyakorlatában előírtaknak megfelelően nyilvánvalóan túllépte az észszerű értékelés határait.

36. A fellebbező azon érveit illetően, amelyek a beavatkozó fél által 2013. április 9-én benyújtott név- és címváltozási kérelem állítólagos elferdítésére vonatkoznak, meg kell állapítani, hogy a fellebbező valójában pusztán az általa a Törvényszék elé terjesztett érvek ismételt vizsgálatát kívánja elérni. Az általa már a Törvényszék előtt előadott érvek megismétlésére szorítkozik ugyanis, annak érdekében, hogy elérje a tényállás ismételt értékelését, ami, amint láttuk, nem tartozik a Bíróság hatáskörébe. [12]

9 2012. április 19-i Tomra Systems és társai kontra Bizottság ítélet (C-549/10 P, EU:C:2012:221, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

10 2012. április 19-i Tomra Systems és társai kontra Bizottság ítélet (C-549/10 P, EU:C:2012:221, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

11 2013. december 19-i Siemens és társai kontra Bizottság ítélet (C-239/11 P, C-489/11 P és C-498/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:866, 44. pont).

12 Lásd többek között: 2004. január 7-i Aalborg Portland és társai kontra Bizottság ítélet (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P és C-219/00 P, EU:C:2004:6, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37. A fellebbező azon érveit illetően, amelyek az EUIPO részéről a beavatkozó félnek 2013. április 15-én küldött levél állítólagos elferdítésére vonatkoznak, a fellebbező kifogásai valójában arra koncentrálódnak, hogy a Törvényszék milyen módon értékelte e levelet, és a Törvényszék által elfogadottól eltérő értelmezést javasol. Ily módon bemutatja a Törvényszék elé terjesztett tényállást és bizonyítékokat illető saját értelmezését, de álláspontom szerint nem tudja bizonyítani, hogy a Törvényszék elemzése nyilvánvalóan téves.

B. A beavatkozó fél felszólalás benyújtására irányuló jogosultságára vonatkozó bizonyítékok elferdítésére alapított második kifogásról

1. A felek érvei

38. Értelmezésem szerint a második kifogása alátámasztása céljából a fellebbező a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 30. pontjában szereplő elemzését kifogásolja.

39. E pontban a Törvényszék a következőkre mutatott rá:

„30. A jelen ügyben nem vitatott, hogy a beavatkozó fél a 2013. április 9-i [név- és címváltozási] kérelmet az e célból előírt határidőn belül benyújtott felszólalásával együtt terjesztette az EUIPO elé. A 2868/95 rendelet 31. szabálya (1) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt információk, amelyeknek szerepelniük kell az átruházás iránti kérelemben, kitűntek a felszólalási beadványból és a 2013. április 9-i [név- és címváltozási] kérelemből. *Kizárólag az átruházás* 2868/95 rendelet 31. szabálya (5) bekezdésének és az EUIPO [előtt folyó eljárásokról szóló] irányelvek[13] E. része 3. szakasza, 1. fejezete 3.5. pontjának *megfelelő igazolása hiányzott*”.[14]

40. A fellebbező úgy véli, hogy pontatlan volt az az állítás, amely szerint a „Recordal application” (bejegyzési kérelem) című formanyomtatvány benyújtása kellő igazolást szolgáltatott arra, hogy a korábbi védjegyet új jogosultra ruházták át. Álláspontja szerint a bizonyításfelvétel azt igényelte, hogy a beavatkozó fél igazolja, hogy az átruházásra valóban a felszólalási határidőn belül, nem pedig annak lejártát követően került sor. Márpedig a fellebbező szerint sem a „Recordal application” (bejegyzési kérelem) című formanyomtatvány, sem az iratok más eleme nem teszi lehetővé ennek igazolását.

41. Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja valamennyi említett érvet.

2. Értékelés

42. Úgy vélem, hogy e második kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

43. Az ugyanis a megtámadott ítélet 30. pontjának téves értelmezésén alapul. E pontban a Törvényszék a felek között megállapított és kifogás tárgyát nem képező tényállás ismertetésére szorítkozott, amint azt a „nem vitatott” kifejezés használata mutatja az említett pont bevezetésében. Annak kiemelésével, hogy „[k]izárólag az átruházás 2868/95 rendelet 31. szabálya (5) bekezdésének és az EUIPO-irányelvek E. része 3. szakasza 1. fejezete 3.5. pontjának megfelelő igazolása hiányzott”, a Törvényszék pusztán rögzítette a 2868/95 rendelet 31. szabályának (1)–(5) bekezdésében és az EUIPO-irányelvekben előírt rendelkezéseket, és egyáltalán nem állította, hogy a „Recordal application” (bejegyzési kérelem)

13 A továbbiakban: EUIPO-irányelvek.

14 Kiemelés tőlem.

elnevezésű formanyomtatvány benyújtásával a beavatkozó fél megfelelő, az EUIPO által állítólagosan előírt igazolást szolgáltatott az átruházásra. Azt a kérdést, hogy egy ilyen formanyomtatvány benyújtása e rendelkezések értelmében kellő igazolást jelent-e a beavatkozó fél felszólalás benyújtására irányuló jogosultságát illetően, nem hozták fel és nem vitatták meg a Törvényszék előtt.

44. Még ha e kérdést kifejezetten fel is hozták volna a Törvényszék előtt, megállapítom, hogy a fellebbező nem vitatja azt, hogy a 2868/95 rendelet 31. szabálya (1) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt információk, amelyeknek szerepelniük kell az átruházás iránti kérelemben, már a felszólalási beadványból és a 2013. április 9-i név- és címváltozási kérelemből is kitűntek, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 30. pontjában rámutatott. Noha ezen okfejtések keretében a fellebbező ezenkívül utal a „bizonyításfelvételre” is, rámutatok, hogy nem vitatja a Törvényszék részéről a 2868/95 rendelet 31. szabálya (1) és (5) bekezdésének és az EUIPO-irányelvek E. része 3. szakasza 1. fejezete 3.5. pontjának és különösen e rendelet 31. szabálya (5) bekezdésének tulajdonított értelmezést, illetve ezek alkalmazását, amelyekből egyértelműen kitűnik, hogy a korábbi védjegy bejegyzett jogosultja és jogutódja részéről az átruházás bejegyzése iránti kérelem aláírása az átruházásnak a 207/2009 rendelet 17. cikke értelmében vett megfelelő igazolásának minősül. Noha a fellebbező ily módon próbálja meg kifejteni azokat az okokat, amelyek miatt az átruházás igazolása álláspontja szerint nem volt elegendő ahhoz, hogy bizonyítsa a beavatkozó fél felszólalási jogosultságát, nem jelöl meg a megtámadott ítéletet érintő téves jogalkalmazást.

45. E körülményekre figyelemmel úgy vélem, hogy e kifogás megalapozatlan.

46. E megfontolások összességére figyelemmel úgy vélem, hogy a 207/2009 rendelet 41. cikkének (1) bekezdésének megsértésére alapított első jogalap részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan.

V. Végkövetkeztetés

47. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javasolom, hogy a Bíróság az alábbiak szerint határozzon:

Az első fellebbezési jogalap részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan.